

Det, der bestaar.

For Guds Ord bestaar evindeligt. (Ej. 40, 8).

Guds Efterlignere.

Boder derfor Guds Efterlignere som elskede Børn. (Ej. 5, 1).

Overskiftet jet — i hvert Fald — er det ikke imigrende at blive kaldt Efterligner eller Efteraber.

Dog dog vover Paulus at formane sine Venner i Efejus til at vorde laadanne.

Det at være Efteraber eller Efterlignere betegner altid et Barnefaade, en Undermaalers Staa.

Børn har ogsaa en umiddelbar Følelse af deres Fødsel, af, at de i mange Henseender er Undermaalere.

Men det er i Grunden Udtryk for noget ægte barnligt og godt hos Barnet, at det er Efterligner.

For det første viser det, at det Barn, der er Efterligner, erkender sig selv i nogen Grad, og det er jo godt.

Dernæst viser det, at Barnet ikke er tilfreds med, at det er Undermaaler, det er ogsaa godt.

Der er noget, man kalder Mandomshedsmoden og den modne Mandom, og det var ikke godt, om Barnet ikke hagede efter at naa dette Maal.

Dg endelig viser Efterlignelsen, at Efterligneren har fundet sit Forbillede, sit Ideal, som det vil naa op til enten det saa har fundet det i sine Forældre eller i andre.

Paulus nævner jo ogsaa her „Børn“ i Forbindelse med Efterlignere — „som elskede Børn“, siger han.

Men naar der saa tales til voksne Mennesker om at være Efterlignere!

Det er i Grunden anstødeligt. Det forudsætter jo, at ogsaa de er Undermaalere eller forkert paa det.

Det er noget lignende, som naar der tales om Omvendelse eller Omvendelse. Det kan jo godt betyde Omvendelse til at komme hjem. Men det forudsætter alligevel altid Bagvendethed, Bidsjærelse.

Dg dog — der er saa Mennesker, som ikke vil indrømme, at de „ikke er saa gode, som de burde være“.

Derfor finder de sig i at blive formanet til at blive Efterlignere, endogaa „Guds Efterlignere“.

Dg her bør vi vist gøre opmærksom paa, at Paulus med Gud ikke kan mene andet en „Gud aabenbarret i Skød“, Jesus Kristus.

Jo, der er rigtig mange, som finder sig i at blive formanet til at efterligne ham, lade Jesus være deres Forbillede eller Ideal.

Men her staar „som elskede Børn“, og det er jo til „de hellige, som ere i Efejus“, Paulus skriver det.

Det er altsaa ikke det begyndende Forhold til Gud, her skrives om. Nej, det begyndende i disse Menneskers Forhold til den Herre Jesus har været, at de er blevet elskede, og de har taget imod Skærligheden, saa de er bleven „elskede Børn“.

Som faadame er det, de formanet til at være Efterlignere.

Forst Børn, elskede Børn, saa Efterlignere, — denne Orden maa absolut fastholdes.

Frelsen opnaas ikke, Barneforholdet, Barneretten fædes eller oprettes ikke ved Efterlignelse.

Men naar dette Forhold er oprettet ved, at Guds Skærlighed i Kristus er modtaget i Tro, saa er Efterlignelsen i sin Orden.

Dg da er det jaare skønt med Efterlignelsen.

Rigtignok er og bliver det laaleles, at Formaning til Efterlignelse altid forudsætter Undermaal, Videnskab, Ringhed.

Men i Forhold til Gud naar et Menneske heller aldrig ud over Barnefaadet, vi naar aldrig op til „Godebet“, selv om vi jager derefter.

Selv Paulus befender jo, at han ikke har grebet det, men jager derefter.

Men der er for et Guds barn det samme i Efterlignelsen, at den er Udtryk for, at han kender Sand-

heden i sin Tilstand, at han endnu ikke er naaet ret vidt.

For det andet er der det skønne ved Efterlignelsen, at den er Udtryk for Higen fremad og opad imod sit Ideal.

Dg endelig er der det ved at vilje efterligne Gud, at det Menneske, som gør det, har fundet sit Ideal. O ja, den samme, som er vorden vor Frelser, han er ogsaa vort Forbillede til Efterlignelse, og det passer rigtig godt.

Thi uden Guldkommenhed kunde Jesus ikke træde fuldfølgende i andres Sted.

Uden Guldkommenhed kunde han ikke ved sin Død i Sydens Sted sone for vor Skyld, for fremmede Synder.

Vigejaa kunde han ikke uden Guldkommenhed være Forbillede eller Ideal for Mennesker, der var skabt i Guds Billede med Guldkommenhed og Salighed som Maal. Kæjerner kan saa selv videre om Efterlignelsen Ej. 5, 1—13.

Der begyndes med: „og vandrer i Skærlighed, lige som ogsaa Kristus elskede os og gav sig selv hen for os som en Gave og et Slagtoffer, Gud til en velbehagelig Lugt?“

Det er Efterlignelsens ene Side.

Den anden Side er Afslagsjelsen af alt det gamle hebenise Ildelige Bøien, som jo slet ikke sømmer sig for „Guds elskede Børn“.

Tænk nu, Guds Børn, paa det om Efterlignelsen jaadan til daglig.

Noget angaaende Bibel og Katekismus

At Bibelen kunde blive mere læst og bedre kendt og fulgt, det kan vi vist alle blive enige om at ønske og at arbejde for. Bibelen er Guds rene Ord til os, og derfor er den aldeles enestaaende blandt Bøger; den er Bøgenes Bog. At nogen kan foregive at tro paa Jesus af Nazareth som Guds Søn og Verdens Frelser uden tillige at tro paa Bibelen som Guds Ord, det viser blot, hvor hjælpede Mennesker kan blive i deres egen indbildte Bidsom og vrangt Meninger. Vi minides stadig om dette i denne Tid, naar vi følger Jesus paa hans tunge Gang for vor Skyld fra Gethsemane til Golgatha. I sine værste Stunder trøstede han sig ved, at laaleles stod der skrevet, og laaleles maatte det derfor gaa til, og med dette iagte han at trøste og opfordre sine Venner, og med dette advarede han sine Hjender. Hvis han her skulde have taget Hjel, saa kunde han fæle i alt, og han blev rebereret til, hvad hans Hjender vilde holde ham for, en Pantifer og Sværmer. Men en Pantifer og Sværmer kan ikke fæle nogen, han duer ikke en Gang til at være Dødsmandster. Men havde Jesus Ret, og derom tvivler ingen jand Kristen, saa er Bibelen det drebare Guds Ord, og saa bør vi tage den og bruge den som saadan.

Men saa Katekismen da, og den uvidende Katekismus eller Værebog — gør den Gavn eller Skade?

Swad Luther angaar, som skrev sin uforlignelige „Lille Katekisme“, saa kan ingen nægte, at han mente, den skulde gøre Gavn netop derved, at den skulde hjælpe til at klargøre Bibelen og dens vigtigste Lærdomme. At den var skreven især for Børn og den uvidende Almue, det ved da ogsaa alle, der kender lidt til Manden og hans Gerning, men at der ogsaa fandtes Præster, som trangte til den, det kan vel ikke undre nogen, der kender den katolske Kirkes lave Staa i de Tider. Mere underligt er det, at der endnu er Præster, der høilig trangter til at lære den. Dog befendte Luther jo selv, at han som gammel Teolog ikke var færdig med Brugen af den. Men lad Manden selv tale, han maa vel selv her være den bedste Autoritet. I sin første Udgave af sin „Lille Katekisme“ skriver han i Fortalen (1528 eller 1529): „Desværre, hvilken Elendighed jeg ser! Folket, især de, som lever i Vandskjerne, synes ikke at have nogen som helst Kundskab om den kristelige Lære, og mange af Præsterne er uvidende og udgatte Lærere — de holder alle for, at de er Kristne, at de er døbt, at de har modtaget Herrens Nadvere. Dog kan de ikke fremvise Faderen,

Troen eller de Ti Bud; de lever, som var de ufornuftige Skabninger, og nu, da Evangeliet er kommet til dem, misbruger de skammeligt deres kristelige Frihed.“

Se Lutheran Cyclopedia, Jacobs and Gaas. Den lutheriske Kirke har nu i Aarhundreder været saa godt som enig om at bruge denne lille ypperlige Bog som Grundlag for sin Børneundervisning. Den eneste Undtagelse, som jeg kender, er nogle hærmeriske Grundtvigianere. Men der er andre, kan jeg ikke sige, om jeg ved, at de saa danner Undtagelser. Selv finder jeg den ypperlige og æfter at bruge den netop til Grundlag for Børneundervisning, men ganske vist sammen med Bibelhistorien og med selve Bibelen. Jeg ved vel, at den kan misbruges, og har de „ortodokse“ gjort dette, saa har Nationalisterne i det Stykke iføladet dem noget tilbage. Men har de saa ikke ogsaa misbrugt selve Bibelen? Jo vist har de. Sagen er nok den, at selv den bedste Gaanbog er ubrugelig i en daarlig Lærers Haand. Men saa bør man søge Marlagen hos de daarlige Lærere og ikke i Bogen. Men med alt det, saa naagter jeg ikke, at den endogaa meget ofte bliver misbrugt, og det maatte ogsaa blandt os. Jeg naagter heller ikke, at dens Misbrug er vidt udbredt i den lutheriske Kirke. Misbrug kan bestaar ogsaa ofte deri, at man lærer Katekismen eller Værebogen udenad og lader Bibelen ligge, medens man skulde bruge dem faantidig, og medens man skulde bruge Værebogen som Midde til at komme ind i sin Bibel og ikke bort fra den. Men lad os saa ikke fæle Barnet ud med Badevandet, lad os ikke forsøge at fæle Værebogen fra os, men at bruge den ret, nemlig til det, den var bestemt til.

Swad den danske Bibels Sprog angaar, saa kan jeg se noget, men ikke alt. Jeg kan se, at den danske Bibel, som udgives af det amerikanske Bibelsekretariat, er skrevet i et ganske vist dansk Sprog, og derfor er den aldeles enestaaende blandt Bøger; den er Bøgenes Bog. At nogen kan foregive at tro paa Jesus af Nazareth som Guds Søn og Verdens Frelser uden tillige at tro paa Bibelen som Guds Ord, det viser blot, hvor hjælpede Mennesker kan blive i deres egen indbildte Bidsom og vrangt Meninger. Vi minides stadig om dette i denne Tid, naar vi følger Jesus paa hans tunge Gang for vor Skyld fra Gethsemane til Golgatha. I sine værste Stunder trøstede han sig ved, at laaleles stod der skrevet, og laaleles maatte det derfor gaa til, og med dette iagte han at trøste og opfordre sine Venner, og med dette advarede han sine Hjender. Hvis han her skulde have taget Hjel, saa kunde han fæle i alt, og han blev rebereret til, hvad hans Hjender vilde holde ham for, en Pantifer og Sværmer. Men en Pantifer og Sværmer kan ikke fæle nogen, han duer ikke en Gang til at være Dødsmandster. Men havde Jesus Ret, og derom tvivler ingen jand Kristen, saa er Bibelen det drebare Guds Ord, og saa bør vi tage den og bruge den som saadan.

Men saa Katekismen da, og den uvidende Katekismus eller Værebog — gør den Gavn eller Skade?

Swad Luther angaar, som skrev sin uforlignelige „Lille Katekisme“, saa kan ingen nægte, at han mente, den skulde gøre Gavn netop derved, at den skulde hjælpe til at klargøre Bibelen og dens vigtigste Lærdomme. At den var skreven især for Børn og den uvidende Almue, det ved da ogsaa alle, der kender lidt til Manden og hans Gerning, men at der ogsaa fandtes Præster, som trangte til den, det kan vel ikke undre nogen, der kender den katolske Kirkes lave Staa i de Tider. Mere underligt er det, at der endnu er Præster, der høilig trangter til at lære den. Dog befendte Luther jo selv, at han som gammel Teolog ikke var færdig med Brugen af den. Men lad Manden selv tale, han maa vel selv her være den bedste Autoritet. I sin første Udgave af sin „Lille Katekisme“ skriver han i Fortalen (1528 eller 1529): „Desværre, hvilken Elendighed jeg ser! Folket, især de, som lever i Vandskjerne, synes ikke at have nogen som helst Kundskab om den kristelige Lære, og mange af Præsterne er uvidende og udgatte Lærere — de holder alle for, at de er Kristne, at de er døbt, at de har modtaget Herrens Nadvere. Dog kan de ikke fremvise Faderen,

troen eller de Ti Bud; de lever, som var de ufornuftige Skabninger, og nu, da Evangeliet er kommet til dem, misbruger de skammeligt deres kristelige Frihed.“

Se Lutheran Cyclopedia, Jacobs and Gaas. Den lutheriske Kirke har nu i Aarhundreder været saa godt som enig om at bruge denne lille ypperlige Bog som Grundlag for sin Børneundervisning. Den eneste Undtagelse, som jeg kender, er nogle hærmeriske Grundtvigianere. Men der er andre, kan jeg ikke sige, om jeg ved, at de saa danner Undtagelser. Selv finder jeg den ypperlige og æfter at bruge den netop til Grundlag for Børneundervisning, men ganske vist sammen med Bibelhistorien og med selve Bibelen. Jeg ved vel, at den kan misbruges, og har de „ortodokse“ gjort dette, saa har Nationalisterne i det Stykke iføladet dem noget tilbage. Men har de saa ikke ogsaa misbrugt selve Bibelen? Jo vist har de. Sagen er nok den, at selv den bedste Gaanbog er ubrugelig i en daarlig Lærers Haand. Men saa bør man søge Marlagen hos de daarlige Lærere og ikke i Bogen. Men med alt det, saa naagter jeg ikke, at den endogaa meget ofte bliver misbrugt, og det maatte ogsaa blandt os. Jeg naagter heller ikke, at dens Misbrug er vidt udbredt i den lutheriske Kirke. Misbrug kan bestaar ogsaa ofte deri, at man lærer Katekismen eller Værebogen udenad og lader Bibelen ligge, medens man skulde bruge dem faantidig, og medens man skulde bruge Værebogen som Midde til at komme ind i sin Bibel og ikke bort fra den. Men lad os saa ikke fæle Barnet ud med Badevandet, lad os ikke forsøge at fæle Værebogen fra os, men at bruge den ret, nemlig til det, den var bestemt til.

Swad den danske Bibels Sprog angaar, saa kan jeg se noget, men ikke alt. Jeg kan se, at den danske Bibel, som udgives af det amerikanske Bibelsekretariat, er skrevet i et ganske vist dansk Sprog, og derfor er den aldeles enestaaende blandt Bøger; den er Bøgenes Bog. At nogen kan foregive at tro paa Jesus af Nazareth som Guds Søn og Verdens Frelser uden tillige at tro paa Bibelen som Guds Ord, det viser blot, hvor hjælpede Mennesker kan blive i deres egen indbildte Bidsom og vrangt Meninger. Vi minides stadig om dette i denne Tid, naar vi følger Jesus paa hans tunge Gang for vor Skyld fra Gethsemane til Golgatha. I sine værste Stunder trøstede han sig ved, at laaleles stod der skrevet, og laaleles maatte det derfor gaa til, og med dette iagte han at trøste og opfordre sine Venner, og med dette advarede han sine Hjender. Hvis han her skulde have taget Hjel, saa kunde han fæle i alt, og han blev rebereret til, hvad hans Hjender vilde holde ham for, en Pantifer og Sværmer. Men en Pantifer og Sværmer kan ikke fæle nogen, han duer ikke en Gang til at være Dødsmandster. Men havde Jesus Ret, og derom tvivler ingen jand Kristen, saa er Bibelen det drebare Guds Ord, og saa bør vi tage den og bruge den som saadan.

Men saa Katekismen da, og den uvidende Katekismus eller Værebog — gør den Gavn eller Skade?

Swad Luther angaar, som skrev sin uforlignelige „Lille Katekisme“, saa kan ingen nægte, at han mente, den skulde gøre Gavn netop derved, at den skulde hjælpe til at klargøre Bibelen og dens vigtigste Lærdomme. At den var skreven især for Børn og den uvidende Almue, det ved da ogsaa alle, der kender lidt til Manden og hans Gerning, men at der ogsaa fandtes Præster, som trangte til den, det kan vel ikke undre nogen, der kender den katolske Kirkes lave Staa i de Tider. Mere underligt er det, at der endnu er Præster, der høilig trangter til at lære den. Dog befendte Luther jo selv, at han som gammel Teolog ikke var færdig med Brugen af den. Men lad Manden selv tale, han maa vel selv her være den bedste Autoritet. I sin første Udgave af sin „Lille Katekisme“ skriver han i Fortalen (1528 eller 1529): „Desværre, hvilken Elendighed jeg ser! Folket, især de, som lever i Vandskjerne, synes ikke at have nogen som helst Kundskab om den kristelige Lære, og mange af Præsterne er uvidende og udgatte Lærere — de holder alle for, at de er Kristne, at de er døbt, at de har modtaget Herrens Nadvere. Dog kan de ikke fremvise Faderen,

troen eller de Ti Bud; de lever, som var de ufornuftige Skabninger, og nu, da Evangeliet er kommet til dem, misbruger de skammeligt deres kristelige Frihed.“

Se Lutheran Cyclopedia, Jacobs and Gaas. Den lutheriske Kirke har nu i Aarhundreder været saa godt som enig om at bruge denne lille ypperlige Bog som Grundlag for sin Børneundervisning. Den eneste Undtagelse, som jeg kender, er nogle hærmeriske Grundtvigianere. Men der er andre, kan jeg ikke sige, om jeg ved, at de saa danner Undtagelser. Selv finder jeg den ypperlige og æfter at bruge den netop til Grundlag for Børneundervisning, men ganske vist sammen med Bibelhistorien og med selve Bibelen. Jeg ved vel, at den kan misbruges, og har de „ortodokse“ gjort dette, saa har Nationalisterne i det Stykke iføladet dem noget tilbage. Men har de saa ikke ogsaa misbrugt selve Bibelen? Jo vist har de. Sagen er nok den, at selv den bedste Gaanbog er ubrugelig i en daarlig Lærers Haand. Men saa bør man søge Marlagen hos de daarlige Lærere og ikke i Bogen. Men med alt det, saa naagter jeg ikke, at den endogaa meget ofte bliver misbrugt, og det maatte ogsaa blandt os. Jeg naagter heller ikke, at dens Misbrug er vidt udbredt i den lutheriske Kirke. Misbrug kan bestaar ogsaa ofte deri, at man lærer Katekismen eller Værebogen udenad og lader Bibelen ligge, medens man skulde bruge dem faantidig, og medens man skulde bruge Værebogen som Midde til at komme ind i sin Bibel og ikke bort fra den. Men lad os saa ikke fæle Barnet ud med Badevandet, lad os ikke forsøge at fæle Værebogen fra os, men at bruge den ret, nemlig til det, den var bestemt til.

Swad den danske Bibels Sprog angaar, saa kan jeg se noget, men ikke alt. Jeg kan se, at den danske Bibel, som udgives af det amerikanske Bibelsekretariat, er skrevet i et ganske vist dansk Sprog, og derfor er den aldeles enestaaende blandt Bøger; den er Bøgenes Bog. At nogen kan foregive at tro paa Jesus af Nazareth som Guds Søn og Verdens Frelser uden tillige at tro paa Bibelen som Guds Ord, det viser blot, hvor hjælpede Mennesker kan blive i deres egen indbildte Bidsom og vrangt Meninger. Vi minides stadig om dette i denne Tid, naar vi følger Jesus paa hans tunge Gang for vor Skyld fra Gethsemane til Golgatha. I sine værste Stunder trøstede han sig ved, at laaleles stod der skrevet, og laaleles maatte det derfor gaa til, og med dette iagte han at trøste og opfordre sine Venner, og med dette advarede han sine Hjender. Hvis han her skulde have taget Hjel, saa kunde han fæle i alt, og han blev rebereret til, hvad hans Hjender vilde holde ham for, en Pantifer og Sværmer. Men en Pantifer og Sværmer kan ikke fæle nogen, han duer ikke en Gang til at være Dødsmandster. Men havde Jesus Ret, og derom tvivler ingen jand Kristen, saa er Bibelen det drebare Guds Ord, og saa bør vi tage den og bruge den som saadan.

Men saa Katekismen da, og den uvidende Katekismus eller Værebog — gør den Gavn eller Skade?

Swad Luther angaar, som skrev sin uforlignelige „Lille Katekisme“, saa kan ingen nægte, at han mente, den skulde gøre Gavn netop derved, at den skulde hjælpe til at klargøre Bibelen og dens vigtigste Lærdomme. At den var skreven især for Børn og den uvidende Almue, det ved da ogsaa alle, der kender lidt til Manden og hans Gerning, men at der ogsaa fandtes Præster, som trangte til den, det kan vel ikke undre nogen, der kender den katolske Kirkes lave Staa i de Tider. Mere underligt er det, at der endnu er Præster, der høilig trangter til at lære den. Dog befendte Luther jo selv, at han som gammel Teolog ikke var færdig med Brugen af den. Men lad Manden selv tale, han maa vel selv her være den bedste Autoritet. I sin første Udgave af sin „Lille Katekisme“ skriver han i Fortalen (1528 eller 1529): „Desværre, hvilken Elendighed jeg ser! Folket, især de, som lever i Vandskjerne, synes ikke at have nogen som helst Kundskab om den kristelige Lære, og mange af Præsterne er uvidende og udgatte Lærere — de holder alle for, at de er Kristne, at de er døbt, at de har modtaget Herrens Nadvere. Dog kan de ikke fremvise Faderen,

troen eller de Ti Bud; de lever, som var de ufornuftige Skabninger, og nu, da Evangeliet er kommet til dem, misbruger de skammeligt deres kristelige Frihed.“

Se Lutheran Cyclopedia, Jacobs and Gaas. Den lutheriske Kirke har nu i Aarhundreder været saa godt som enig om at bruge denne lille ypperlige Bog som Grundlag for sin Børneundervisning. Den eneste Undtagelse, som jeg kender, er nogle hærmeriske Grundtvigianere. Men der er andre, kan jeg ikke sige, om jeg ved, at de saa danner Undtagelser. Selv finder jeg den ypperlige og æfter at bruge den netop til Grundlag for Børneundervisning, men ganske vist sammen med Bibelhistorien og med selve Bibelen. Jeg ved vel, at den kan misbruges, og har de „ortodokse“ gjort dette, saa har Nationalisterne i det Stykke iføladet dem noget tilbage. Men har de saa ikke ogsaa misbrugt selve Bibelen? Jo vist har de. Sagen er nok den, at selv den bedste Gaanbog er ubrugelig i en daarlig Lærers Haand. Men saa bør man søge Marlagen hos de daarlige Lærere og ikke i Bogen. Men med alt det, saa naagter jeg ikke, at den endogaa meget ofte bliver misbrugt, og det maatte ogsaa blandt os. Jeg naagter heller ikke, at dens Misbrug er vidt udbredt i den lutheriske Kirke. Misbrug kan bestaar ogsaa ofte deri, at man lærer Katekismen eller Værebogen udenad og lader Bibelen ligge, medens man skulde bruge dem faantidig, og medens man skulde bruge Værebogen som Midde til at komme ind i sin Bibel og ikke bort fra den. Men lad os saa ikke fæle Barnet ud med Badevandet, lad os ikke forsøge at fæle Værebogen fra os, men at bruge den ret, nemlig til det, den var bestemt til.

Swad den danske Bibels Sprog angaar, saa kan jeg se noget, men ikke alt. Jeg kan se, at den danske Bibel, som udgives af det amerikanske Bibelsekretariat, er skrevet i et ganske vist dansk Sprog, og derfor er den aldeles enestaaende blandt Bøger; den er Bøgenes Bog. At nogen kan foregive at tro paa Jesus af Nazareth som Guds Søn og Verdens Frelser uden tillige at tro paa Bibelen som Guds Ord, det viser blot, hvor hjælpede Mennesker kan blive i deres egen indbildte Bidsom og vrangt Meninger. Vi minides stadig om dette i denne Tid, naar vi følger Jesus paa hans tunge Gang for vor Skyld fra Gethsemane til Golgatha. I sine værste Stunder trøstede han sig ved, at laaleles stod der skrevet, og laaleles maatte det derfor gaa til, og med dette iagte han at trøste og opfordre sine Venner, og med dette advarede han sine Hjender. Hvis han her skulde have taget Hjel, saa kunde han fæle i alt, og han blev rebereret til, hvad hans Hjender vilde holde ham for, en Pantifer og Sværmer. Men en Pantifer og Sværmer kan ikke fæle nogen, han duer ikke en Gang til at være Dødsmandster. Men havde Jesus Ret, og derom tvivler ingen jand Kristen, saa er Bibelen det drebare Guds Ord, og saa bør vi tage den og bruge den som saadan.

Men saa Katekismen da, og den uvidende Katekismus eller Værebog — gør den Gavn eller Skade?

Swad Luther angaar, som skrev sin uforlignelige „Lille Katekisme“, saa kan ingen nægte, at han mente, den skulde gøre Gavn netop derved, at den skulde hjælpe til at klargøre Bibelen og dens vigtigste Lærdomme. At den var skreven især for Børn og den uvidende Almue, det ved da ogsaa alle, der kender lidt til Manden og hans Gerning, men at der ogsaa fandtes Præster, som trangte til den, det kan vel ikke undre nogen, der kender den katolske Kirkes lave Staa i de Tider. Mere underligt er det, at der endnu er Præster, der høilig trangter til at lære den. Dog befendte Luther jo selv, at han som gammel Teolog ikke var færdig med Brugen af den. Men lad Manden selv tale, han maa vel selv her være den bedste Autoritet. I sin første Udgave af sin „Lille Katekisme“ skriver han i Fortalen (1528 eller 1529): „Desværre, hvilken Elendighed jeg ser! Folket, især de, som lever i Vandskjerne, synes ikke at have nogen som helst Kundskab om den kristelige Lære, og mange af Præsterne er uvidende og udgatte Lærere — de holder alle for, at de er Kristne, at de er døbt, at de har modtaget Herrens Nadvere. Dog kan de ikke fremvise Faderen,

troen eller de Ti Bud; de lever, som var de ufornuftige Skabninger, og nu, da Evangeliet er kommet til dem, misbruger de skammeligt deres kristelige Frihed.“

Se Lutheran Cyclopedia, Jacobs and Gaas. Den lutheriske Kirke har nu i Aarhundreder været saa godt som enig om at bruge denne lille ypperlige Bog som Grundlag for sin Børneundervisning. Den eneste Undtagelse, som jeg kender, er nogle hærmeriske Grundtvigianere. Men der er andre, kan jeg ikke sige, om jeg ved, at de saa danner Undtagelser. Selv finder jeg den ypperlige og æfter at bruge den netop til Grundlag for Børneundervisning, men ganske vist sammen med Bibelhistorien og med selve Bibelen. Jeg ved vel, at den kan misbruges, og har de „ortodokse“ gjort dette, saa har Nationalisterne i det Stykke iføladet dem noget tilbage. Men har de saa ikke ogsaa misbrugt selve Bibelen? Jo vist har de. Sagen er nok den, at selv den bedste Gaanbog er ubrugelig i en daarlig Lærers Haand. Men saa bør man søge Marlagen hos de daarlige Lærere og ikke i Bogen. Men med alt det, saa naagter jeg ikke, at den endogaa meget ofte bliver misbrugt, og det maatte ogsaa blandt os. Jeg naagter heller ikke, at dens Misbrug er vidt udbredt i den lutheriske Kirke. Misbrug kan bestaar ogsaa ofte deri, at man lærer Katekismen eller Værebogen udenad og lader Bibelen ligge, medens man skulde bruge dem faantidig, og medens man skulde bruge Værebogen som Midde til at komme ind i sin Bibel og ikke bort fra den. Men lad os saa ikke fæle Barnet ud med Badevandet, lad os ikke forsøge at fæle Værebogen fra os, men at bruge den ret, nemlig til det, den var bestemt til.

Swad den danske Bibels Sprog angaar, saa kan jeg se noget, men ikke alt. Jeg kan se, at den danske Bibel, som udgives af det amerikanske Bibelsekretariat, er skrevet i et ganske vist dansk Sprog, og derfor er den aldeles enestaaende blandt Bøger; den er Bøgenes Bog. At nogen kan foregive at tro paa Jesus af Nazareth som Guds Søn og Verdens Frelser uden tillige at tro paa Bibelen som Guds Ord, det viser blot, hvor hjælpede Mennesker kan blive i deres egen indbildte Bidsom og vrangt Meninger. Vi minides stadig om dette i denne Tid, naar vi følger Jesus paa hans tunge Gang for vor Skyld fra Gethsemane til Golgatha. I sine værste Stunder trøstede han sig ved, at laaleles stod der skrevet, og laaleles maatte det derfor gaa til, og med dette iagte han at trøste og opfordre sine Venner, og med dette advarede han sine Hjender. Hvis han her skulde have taget Hjel, saa kunde han fæle i alt, og han blev rebereret til, hvad hans Hjender vilde holde ham for, en Pantifer og Sværmer. Men en Pantifer og Sværmer kan ikke fæle nogen, han duer ikke en Gang til at være Dødsmandster. Men havde Jesus Ret, og derom tvivler ingen jand Kristen, saa er Bibelen det drebare Guds Ord, og saa bør vi tage den og bruge den som saadan.

Men saa Katekismen da, og den uvidende Katekismus eller Værebog — gør den Gavn eller Skade?

Swad Luther angaar, som skrev sin uforlignelige „Lille Katekisme“, saa kan ingen nægte, at han mente, den skulde gøre Gavn netop derved, at den skulde hjælpe til at klargøre Bibelen og dens vigtigste Lærdomme. At den var skreven især for Børn og den uvidende Almue, det ved da ogsaa alle, der kender lidt til Manden og hans Gerning, men at der ogsaa fandtes Præster, som trangte til den, det kan vel ikke undre nogen, der kender den katolske Kirkes lave Staa i de Tider. Mere underligt er det, at der endnu er Præster, der høilig trangter til at lære den. Dog befendte Luther jo selv, at han som gammel Teolog ikke var færdig med Brugen af den. Men lad Manden selv tale, han maa vel selv her være den bedste Autoritet. I sin første Udgave af sin „Lille Katekisme“ skriver han i Fortalen (1528 eller 1529): „Desværre, hvilken Elendighed jeg ser! Folket, især de, som lever i Vandskjerne, synes ikke at have nogen som helst Kundskab om den kristelige Lære, og mange af Præsterne er uvidende og udgatte Lærere — de holder alle for, at de er Kristne, at de er døbt, at de har modtaget Herrens Nadvere. Dog kan de ikke fremvise Faderen,

troen eller de Ti Bud; de lever, som var de ufornuftige Skabninger, og nu, da Evangeliet er kommet til dem, misbruger de skammeligt deres kristelige Frihed.“

Se Lutheran Cyclopedia, Jacobs and Gaas. Den lutheriske Kirke har nu i Aarhundreder været saa godt som enig om at bruge denne lille ypperlige Bog som Grundlag for sin Børneundervisning. Den eneste Undtagelse, som jeg kender, er nogle hærmeriske Grundtvigianere. Men der er andre, kan jeg ikke sige, om jeg ved, at de saa danner Undtagelser. Selv finder jeg den ypperlige og æfter at bruge den netop til Grundlag for Børneundervisning, men ganske vist sammen med Bibelhistorien og med selve Bibelen. Jeg ved vel, at den kan misbruges, og har de „ortodokse“ gjort dette, saa har Nationalisterne i det Stykke iføladet dem noget tilbage. Men har de saa ikke ogsaa misbrugt selve Bibelen? Jo vist har de. Sagen er nok den, at selv den bedste Gaanbog er ubrugelig i en daarlig Lærers Haand. Men saa bør man søge Marlagen hos de daarlige Lærere og ikke i Bogen. Men med alt det, saa naagter jeg ikke, at den endogaa meget ofte bliver misbrugt, og det maatte ogsaa blandt os. Jeg naagter heller ikke, at dens Misbrug er vidt udbredt i den lutheriske Kirke. Misbrug kan bestaar ogsaa ofte deri, at man lærer Katekismen eller Værebogen udenad og lader Bibelen ligge, medens man skulde bruge dem faantidig, og medens man skulde bruge Værebogen som Midde til at komme ind i sin Bibel og ikke bort fra den. Men lad os saa ikke fæle Barnet ud med Badevandet, lad os ikke forsøge at fæle Værebogen fra os, men at bruge den ret, nemlig til det, den var bestemt til.

Swad den danske Bibels Sprog angaar, saa kan jeg se noget, men ikke alt. Jeg kan se, at den danske Bibel, som udgives af det amerikanske Bibelsekretariat, er skrevet i et ganske vist dansk Sprog, og derfor er den aldeles enestaaende blandt Bøger; den er Bøgenes Bog. At nogen kan foregive at tro paa Jesus af Nazareth som Guds Søn og Verdens Frelser uden tillige at tro paa Bibelen som Guds Ord, det viser blot, hvor hjælpede Mennesker kan blive i deres egen indbildte Bidsom og vrangt Meninger. Vi minides stadig om dette i denne Tid, naar vi følger Jesus paa hans tunge Gang for vor Skyld fra Gethsemane til Golgatha. I sine værste Stunder trøstede han sig ved, at laaleles stod der skrevet, og laaleles maatte det derfor gaa til, og med dette iagte han at trøste og opfordre sine Venner, og med dette advarede han sine Hjender. Hvis han her skulde have taget Hjel, saa kunde han fæle i alt, og han blev rebereret til, hvad hans Hjender vilde holde ham for, en Pantifer og Sværmer. Men en Pantifer og Sværmer kan ikke fæle nogen, han duer ikke en Gang til at være Dødsmandster. Men havde Jesus Ret, og derom tvivler ingen jand Kristen, saa er Bibelen det drebare Guds Ord, og saa bør vi tage den og bruge den som saadan.

Men saa Katekismen da, og den uvidende Katekismus eller Værebog — gør den Gavn eller Skade?

Swad Luther angaar, som skrev sin uforlignelige „Lille Katekisme“, saa kan ingen nægte, at han mente, den skulde gøre Gavn netop derved, at den skulde hjælpe til at klargøre Bibelen og dens vigtigste Lærdomme. At den var skreven især for Børn og den uvidende Almue, det ved da ogsaa alle, der kender lidt til Manden og hans Gerning, men at der ogsaa fandtes Præster, som trangte til den, det kan vel ikke undre nogen, der kender den katolske Kirkes lave Staa i de Tider. Mere underligt er det, at der endnu er Præster, der høilig trangter til at lære den. Dog befendte Luther jo selv, at han som gammel Teolog ikke var færdig med Brugen af den. Men lad Manden selv tale, han maa vel selv her være den bedste Autoritet. I sin første Udgave af sin „Lille Katekisme“ skriver han i Fortalen (1528 eller 1529): „Desværre, hvilken Elendighed jeg ser! Folket, især de, som lever i Vandskjerne, synes ikke at have nogen som helst Kundskab om den kristelige Lære, og mange af Præsterne er uvidende og udgatte Lærere — de holder alle for, at de er Kristne, at de er døbt, at de har modtaget Herrens Nadvere. Dog kan de ikke fremvise Faderen,

troen eller de Ti Bud; de lever, som var de ufornuftige Skabninger, og nu, da Evangeliet er kommet til dem, misbruger de skammeligt deres kristelige Frihed.“

Se Lutheran Cyclopedia, Jacobs and Gaas. Den lutheriske Kirke har nu i Aarhundreder været saa godt som enig om at bruge denne lille ypperlige Bog som Grundlag for sin Børneundervisning. Den eneste Undtagelse, som jeg kender, er nogle hærmeriske Grundtvigianere. Men der er andre, kan jeg ikke sige, om jeg ved, at de saa danner Undtagelser. Selv finder jeg den ypperlige og æfter at bruge den netop til Grundlag for Børneundervisning, men ganske vist sammen med Bibelhistorien og med selve Bibelen. Jeg ved vel, at den kan misbruges, og har de „ortodokse“ gjort dette, saa har Nationalisterne i det Stykke iføladet dem noget tilbage. Men har de saa ikke ogsaa misbrugt selve Bibelen? Jo vist har de. Sagen er nok den, at selv den bedste Gaanbog er ubrugelig i en daarlig Lærers Haand. Men saa bør man søge Marlagen hos de daarlige Lærere og ikke i Bogen. Men med alt det, saa naagter jeg ikke, at den endogaa meget ofte bliver misbrugt, og det maatte ogsaa blandt os. Jeg naagter heller ikke, at dens Misbrug er vidt udbredt i den lutheriske Kirke. Misbrug kan bestaar ogsaa ofte deri, at man lærer Katekismen eller Værebogen udenad og lader Bibelen ligge, medens man skulde bruge dem faantidig, og medens man skulde bruge Værebogen som Midde til at komme ind i sin Bibel og ikke bort fra den. Men lad os saa ikke fæle Barnet ud med Badevandet, lad os ikke forsøge at fæle